

Visie zonne-en windenergie gemeente St.Michielsgestel –Oktober 2020-10-27

Doel van energietransitie is om onze huidige leefkwaliteit ook in de toekomst te kunnen blijven continueren .Klimaat beïnvloeding, met name door afremming van de opwarming staat daarbij centraal.

Een belangrijke component van een goed leefklimaat vormt de ruimtelijke (= landschappelijke) kwaliteit.

Het probleem is nu dat de opwekking van groene energie dermate negatieve omgevingsgevolgen met zich mee brengt dat de ruimtelijk kwaliteit dramatisch zal afnemen. Daarmee neemt dan ook de leefkwaliteit af.

We barsten straks van de groene energie maar kunnen er niet echt meer van genieten omdat de kwaliteit van de leefomgeving naar de knoppen is.

Dit dient dan tegen de achtergrond van het mondiale karakter van klimaatbeïnvloeding te worden gezien. Ten onrechte wordt nu het probleem van de energietransitie voor een belangrijk deel bij de gemeenten neergelegd terwijl het hier om een wereldwijd samenhangend probleem handelt.

Dat betekent dat het er in feite voor de klimaatbeïnvloeding het er niet toe doet waar ergens op aarde energieconversie, groene energie productie en/of besparing van fossiele brandstoffen plaats vindt.

Daarbij is van belang dat net als voor allerlei andere producten, de geografische ligging van locaties die het meest geschikt zijn voor groene energie opwekking grote verschillen kennen.

Zo kan in meer zuidelijk gelegen gebieden zoals Spanje, of Sahara een 2 a 3 keer hoger zonne-stroom rendement behaald worden op eenzelfde oppervlak panelen. (15% van de Sahara is voldoende om in de gehele wereld van energie te voorzien) En ook voor windenergie geldt in algemeen dat op zee het rendement veel hoger ligt dan op het land.

In feite doet het er dus niet toe waar ergens groene energie wordt gewonnen. Het op te lossen probleem daarbij ligt veel meer in het transport ervan naar plaatsen waar de behoefte groot en de eigen opwekkingsruimte schaars is en de opwekkingsrendementen laag.

Algemeen bestaat er consensus dat de conversie van zonne-windstroom naar waterstofgas daartoe een oplossing biedt omdat dit gas per pijp of schip rendabel over grote afstanden kan worden getransporteerd.

In feite is dat niet anders dan nu het geval is met olie of aardgas.

Op landelijk en subcontinentaal vlak is al sinds mensenheugenis sprake van verhandeling van energie. Er bestaat een energiebeurs waar producenten hun stroom aanbieden en aan de vraagzijde daarop een bod wordt uitgebracht. Het spreekt voor zich dat bij een overaanbod dit prijsdrukkend werkt en alleen de meest rendabele producenten nog winst kunnen behalen.

Als eenmaal de conversie van stroom naar waterstofgas wereldwijd op stoom komt dan zijn de zonnrijke landen die hier de markt zullen gaan domineren en zal een concurrentiestrijd ontbranden om de surplussen aan gas te slijten. Ook dit is niet anders dan we nu met olie en gas zien gebeuren.

Het logische gevolg is dat landen met lage opbrengstrendementen zoals ons land voor zonnestroom en op land geplaatste windturbines, hun energie niet voor de kostprijs kunnen verhandelen en met verliezen zullen worden geconfronteerd. In feite zijn de windturbines nu al niet rendabel meer en draait het verdienmodel volledig op subsidie. Dit van overheidswege stimuleren is dan ook een

blunder van formaat. En het onttrekt schaars geld aan ontwikkelingen die wel toekomstbestendig zijn.

Conclusie:

Door de rijksoverheid worden gemeenten gedwongen om plaatselijk energie opwekkingsprojecten op gang te brengen alsof het om een van de wereld geïsoleerd eiland gaat dat een eigen gesloten energiekringloop moet realiseren. Ook in schijnbaar groter verband van de RES gaat het op de schaal van Europa gezien om een vergaand versnipperde aanpak.

En die is bij voorbaat tot mislukken gedoemd. Zelfs met een optimale benutting van de beschikbare ruimte (ten koste van het landschap) wordt bij lange na geen voldoende energie opgewekt en is men gedwongen beroep te doen op de Europese energiemarkt die zelf weer afhankelijk is van de wereldmarkt. Daar zijn de grote waterstofproducenten het meest rendabel en meester van de markt. Dan ook zal blijken dat alle plaatselijke opwekkingsinvesteringen in onze contreien,hetzij zonnestroom, hetzij windturbines onrendabel zijn en tot hun afschrijving zwaar verliesgevend zullen blijven.

Het is verbazingwekkend dat gemeenten dit spel mee blijven spelen en zich niet massaal verzetten tegen deze geldverspilling die nota bene ten koste gaat de kwaliteit van het eigen leef-en woon-milieu van hun burgers.

Bevorder de internationale samenwerking en ga coalities aan met landen die een overdaad aan zonenergie hebben en bovendien vrijwel onbeperkt lege ruimte.

Daarnaast zou de gemeente zich moeten beperken tot initiatieven die wel binnen het eigen bereik liggen en altijd zinvol zullen blijken voor de klimaatverbetering: namelijk de vraagbehoefte verminderen door bevordering van woning en bedrijfsruimte isolatie. En zonnestroom opwekking die veel als mogelijk voor direct eigen gebruik kan dienen .Weliswaar op termijn niet rendabel maar minder ruimtelijk belastend dan windturbines en zonnevelden die feitelijk net zo storend zijn als de glastuinbouw die overal zo veel als mogelijk geweerd worden.

Het onderzoek: